

ส่วนที่ ๑

บทนำ

อบต.หนองสะเดา เป็นชุมชนชนบทที่มีทั้งชุมชนดั้งเดิมและผู้ย้ายมาอยู่ใหม่มีวัฒนธรรมหลากหลาย อบต.หนองสะเดา จัดเป็นศูนย์กลางด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลหนองสะเดา ซึ่งจะกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายยุทธศาสตร์ และการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านการส่งเสริมท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทยและยุทธศาสตร์จังหวัดสุพรรณบุรี

อบต.หนองสะเดา ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีความใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ ตำบลหนองสะเดา จึงมีหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในตำบล และทำให้เกิดการพัฒนา กลุ่มผู้นำชุมชน ด้านการท่องเที่ยวและแกนนำในด้านอาชีพที่มีศักยภาพด้านการจัดการท่องเที่ยวในตำบล ให้มีวิสัยทัศน์ มีความรู้ สร้างและเชื่อมเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวในตำบลหนองสะเดาต่อไป

ส่วนที่ ๒

สถานการณ์และแนวโน้มด้านการท่องเที่ยว

สถานการณ์และแนวโน้มของการท่องเที่ยวไทย ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ อาทิแนวโน้มและทิศทางการท่องเที่ยวในตลาดโลก ภาวะการแข่งขัน ความเสี่ยง พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และวิกฤตการณ์ต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว โดยเฉพาะสถานการณ์การท่องเที่ยว ในปัจจุบันที่ยังคงอยู่บนความไม่แน่นอนทั้งจากภัยธรรมชาติโรครระบาด ความไม่มั่นคง ด้านเศรษฐกิจและการเมืองของหลายประเทศทั่วโลก ประกอบกับการพัฒนาที่ผ่านมารการท่องเที่ยวไทยยังคงมี ปัญหา และอุปสรรคอีกมากมาย ซึ่งล้วนแต่เป็นปัจจัยส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวโลก และการท่องเที่ยวไทย แต่ในขณะเดียวกันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสาร การเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ความสะดวกสบายในการเดินทาง และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไปตามกระแสของโลกาภิวัตน์ ทำให้แนวโน้มของจำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลกยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งจะเป็นปัจจัยที่เอื้อประโยชน์ และสร้าง โอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยดั่งนั้น การศึกษาวิเคราะห์ในประเด็นต่างๆเหล่านี้จะชี้ให้เห็น ถึงจุดแข็งจุดอ่อน ศักยภาพและโอกาสของการพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะต่อไป และ เพื่อใช้ประกอบการกำหนด ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทยในระยะ ๓ ปีถัดจากนี้ไป

สถานการณ์การท่องเที่ยวโลก

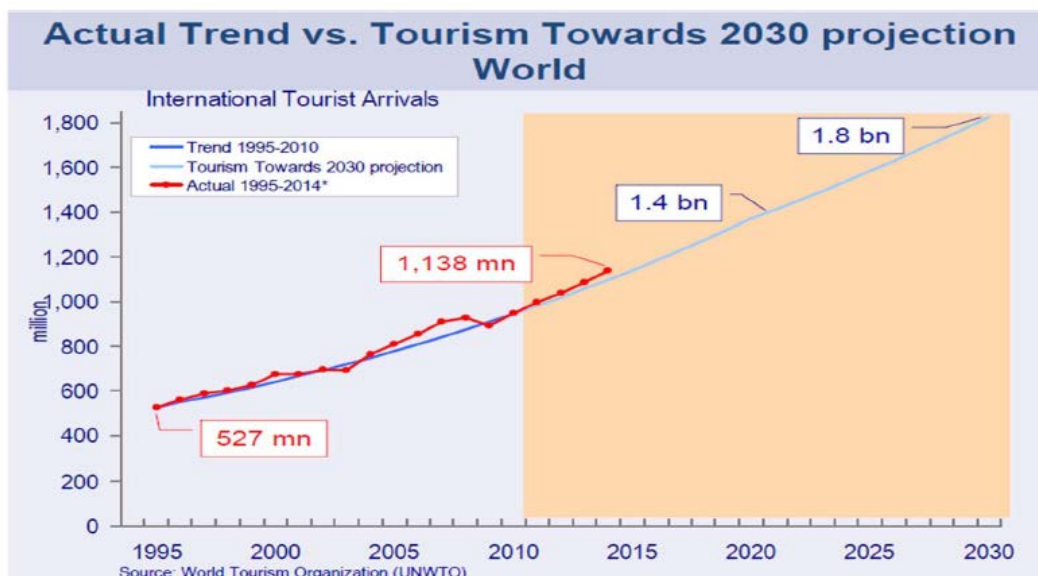
๑. นักท่องเที่ยวในตลาดโลกยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จากรายงานขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (UNWTO) พบว่า ในปี ๒๕๕๖ มีนักท่องเที่ยวที่เดินทางระหว่างประเทศทั่วโลกจำนวน ๑,๐๘๗ ล้านคน เพิ่มขึ้นจาก ๑,๐๓๕ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ ร้อยละ ๕ โดยนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนจะขยายตัว มากที่สุดและส่งผลกระทบต่อการบินตัวของนักท่องเที่ยวโลก และหากนับจากปี ๒๕๔๘ เป็นต้นมา ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มีอัตราการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวสูงที่สุดถึงร้อยละ ๖.๒ ทั้งนี้ UNWTO คาดการณ์ว่า ในปีค.ศ.๒๐๓๐ จำนวนนักท่องเที่ยวโลกจะเพิ่มเป็น ๑,๘๐๐ ล้านคน ด้วยอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓ ต่อปีและคาดการณ์ว่า ในปีค.ศ. ๒๐๑๕ เป็นต้นไป ตลาดเกิดใหม่หรือกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะเป็นกลุ่มประเทศที่มีจำนวน นักท่องเที่ยวขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าตลาดประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกจะเป็นภูมิภาค ที่มีอัตราการขยายตัวสูงที่สุด

ตารางที่ 2.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางระหว่างประเทศทั่วโลก ระหว่างปี 2533-2556

ภูมิภาค	จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)							อัตราขยายตัว 2548-2556
	2533	2538	2543	2548	2553	2555	2556	
โลก	434	528	677	807	948	1,035	1,087	3.8
ยุโรป	261.1	304.0	388.2	448.9	484.8	534.4	563.4	2.9
เอเชีย/แปซิฟิก	55.8	82.0	110.1	153.5	204.9	233.5	248.1	6.2
อเมริกา	92.8	109.1	128.2	133.3	150.6	162.7	167.9	2.9
แอฟริกา	14.7	18.7	26.2	34.8	49.9	52.9	55.8	6.1
ตะวันออกกลาง	9.6	13.7	24.1	36.3	58.2	51.7	51.6	4.5

ที่มา : The United Nations World Tourism Organization (UNWTO)

ภาพที่ 2.1 คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลก ปี ค.ศ. 2030

๒. ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกมีแนวโน้มเติบโตสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง การท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและแปซิฟิกจะมีบทบาทสำคัญต่อการท่องเที่ยวโลกเพิ่มขึ้น จากข้อมูลขององค์การการท่องเที่ยวโลกในปี ค.ศ. ๑๙๙๕ พบว่าเกือบ ๒ ใน ๓ ของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วโลก หรือร้อยละ ๕๙.๘ ท่องเที่ยวในภูมิภาคยุโรป รองลงมาได้แก่ ภูมิภาคอเมริกา ร้อยละ ๑๙.๓ เอเชียตะวันออกเฉียงและแปซิฟิก ร้อยละ ๑๔.๔ แอฟริกา ร้อยละ ๓.๖ ตะวันออกกลาง ร้อยละ ๒.๒ และเอเชียใต้ ร้อยละ ๐.๗ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เมื่อถึงปี ค.ศ. ๒๐๒๐ UNWTO คาดว่า ยุโรปยังคงเป็นภูมิภาคที่มีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสูงสุด แต่มีสัดส่วนลดลงเหลือร้อยละ ๔๕.๙ ขณะที่ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกจะได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเป็นอันดับ ๒ และมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๔ ภูมิภาคอเมริกาเป็นอันดับ ๓ และมีสัดส่วนลดลงเหลือร้อยละ ๑๘.๑ นอกจากนี้จากสถานการณ์ปัจจุบันที่หลายประเทศในภูมิภาคยุโรปประสบปัญหาเศรษฐกิจ ขณะที่เศรษฐกิจจีนและหลายประเทศในภูมิภาคเอเชียมีแนวโน้มเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นภูมิภาคที่มีบทบาทหรืออิทธิพลต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก ซึ่งปัจจัยด้านเศรษฐกิจดังกล่าวจะเป็นตัวแปรสำคัญที่กระตุ้นให้การท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้มีอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็ว

ตารางที่ 2.2 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิภาค และอัตราการเติบโต

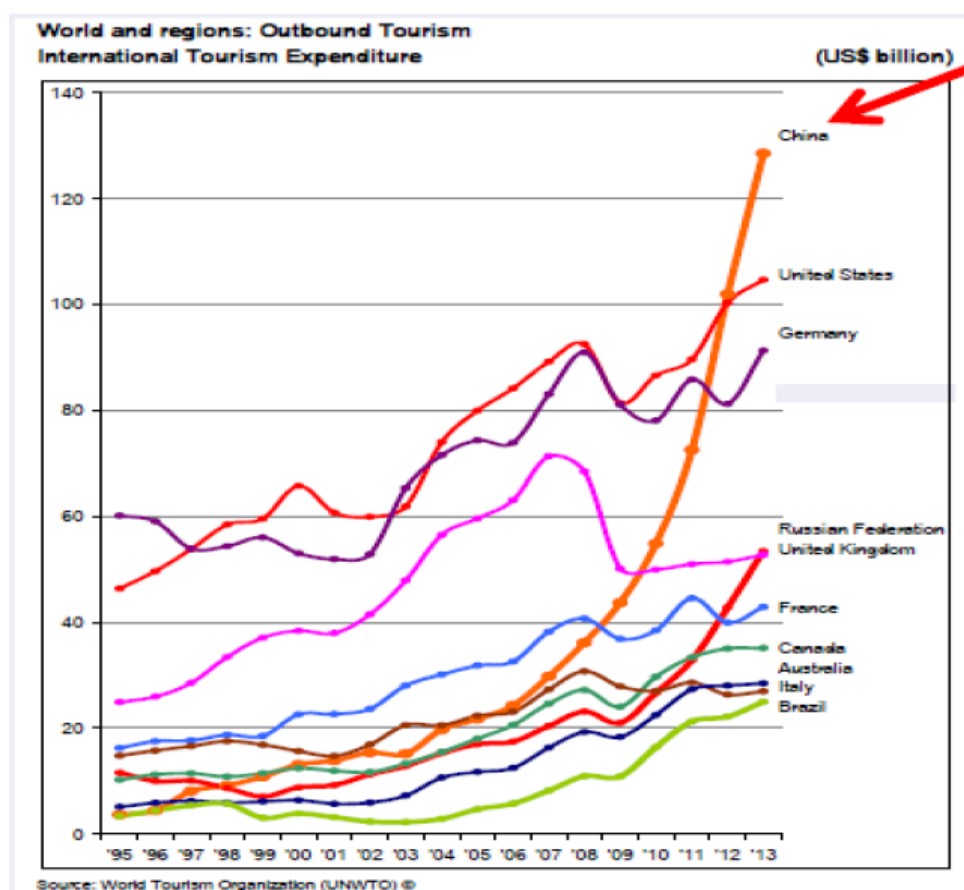
ภูมิภาค	จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)			สัดส่วน (ร้อยละ)		อัตราการเติบโต 1995-2020
	1995	2010	2020	1995	2020	
World	565	1006	1561	100	100	4.1
Africa	20	47	77	3.6	5.0	5.5
Americas	110	190	282	19.3	18.1	3.8
East Asia and the Pacific	81	195	397	14.4	25.4	6.5
Europe	336	527	717	59.8	45.9	3.1
Middle East	14	36	69	2.2	4.4	6.7
South Asia	4	11	19	0.7	1.2	6.2

ที่มา : The United Nations World Tourism Organization (UNWTO)

๓. กลุ่มประเทศ BRIC จะมีบทบาทสำคัญต่อการเติบโตของการท่องเที่ยวโลก กลุ่มประเทศ BRIC ซึ่งประกอบด้วยประเทศบราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายจ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตามภาวะการเติบโตของเศรษฐกิจภายในประเทศโดยในปี ๒๐๑๓ นักท่องเที่ยวจากจีนรัสเซีย และบราซิล มีรายจ่ายด้านการท่องเที่ยวสูงสุดในกลุ่ม ๑๐ อันดับแรกของโลก

โดยเฉพาะจีน ที่มีรายจ่ายสูงสุดเป็นอันดับที่ ๑ มูลค่า ๑๒๙ พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และยังมีอัตราการขยายตัวสูงสุดร้อยละ ๒๖ รองลงมาคือ รัสเซียอันดับที่ ๔ และบราซิลอันดับ ๑๐ อย่างไรก็ตาม ด้วยสถานการณ์เศรษฐกิจปัจจุบันได้ส่งผลกระทบต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวในประเทศกลุ่มนี้เช่นกัน มีเพียงเศรษฐกิจจีนเท่านั้นที่มีแนวโน้มขยายตัวขณะที่เศรษฐกิจในประเทศอื่นมีแนวโน้มชะลอตัว เช่น เศรษฐกิจรัสเซียที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตยูเครนและการลดลงของราคาน้ำมันในตลาดโลก รวมถึงการลดลงของค่าเงินรูเบิล ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ ขณะที่เศรษฐกิจบราซิลคาดว่าจะหดตัวต่อเนื่อง ๒ ปีติดต่อกัน (ค.ศ. ๒๐๑๔-๒๐๑๕) จากปัญหาเงินเฟ้อ รายได้จากการส่งออกที่ลดลง และผลกระทบจากภัยแล้งรายงานของ China Outbound Tourism Research Institute คาดว่าในปี ค.ศ. ๒๐๑๔ มีนักท่องเที่ยวจีนเดินทางทั่วโลกกว่า ๑๑๒ ล้านคน และจากผลสำรวจ Visa Global Travel Intentions Study ๒๐๑๓ พบว่า ในปี ค.ศ. ๒๐๑๒ นักท่องเที่ยวจีนมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง ๓,๘๒๔ เหรียญสหรัฐฯ สูงเป็นอันดับที่ ๓ รองจากซาอุดีอาระเบีย ๖,๖๖๖ เหรียญสหรัฐฯ และออสเตรเลีย ๔,๑๑๘ เหรียญสหรัฐฯ ขณะที่นักท่องเที่ยวโดยรวมมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ๒,๓๙๐ เหรียญสหรัฐฯ และการเดินทางในอนาคตคาดว่าจะใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๕ ขณะที่นักท่องเที่ยวจีนจะใช้จ่ายเพิ่มอีกร้อยละ ๑๘ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของนักท่องเที่ยวจีนทั้งในด้านจำนวนนักท่องเที่ยวและการใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว

ภาพที่ 2.2 ประเทศที่มีค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวสูงที่สุด 10 อันดับแรก

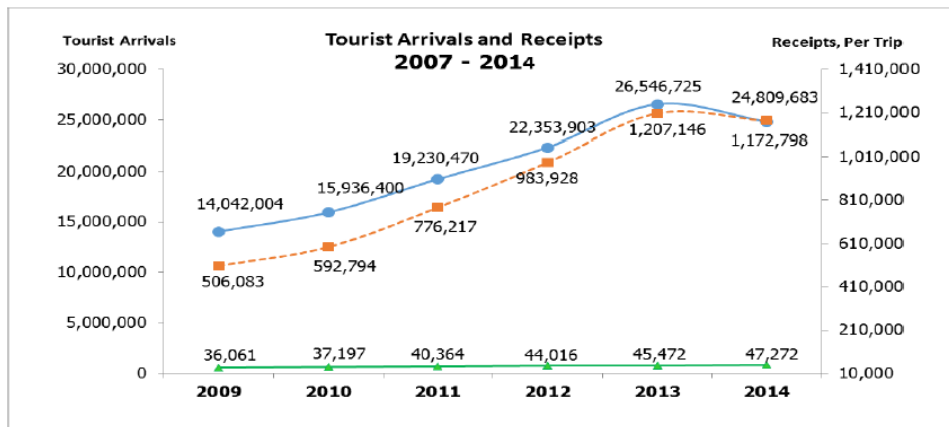

สถานการณ์การท่องเที่ยวไทย

๑. การท่องเที่ยวไทยมีการขยายตัวมาอย่างต่อเนื่องทั้งจำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยวในระยะ ๕ ปี ที่ผ่านมา จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก ๑๔.๐ ล้านคน ในปี ๒๕๕๒ เป็น ๒๔.๘ ล้านคนในปี ๒๕๕๗ โดยเพิ่มสูงสุดในปี ๒๕๕๖ มีจำนวนนักท่องเที่ยวมากถึง ๒๖.๕ ล้านคน และสูงสุดเป็นลำดับที่ ๗ ของโลกแต่ลดลงในปี ๒๕๕๗ เนื่องจากประสบกับวิกฤตทางการเมืองและวิกฤตเศรษฐกิจในกลุ่ม

ประเทศยุโรป โดยตลาดหลักยังคงเป็น ๑๐ ตลาดที่มีส่วนแบ่งการตลาดรวมกันมากกว่าร้อยละ ๖๐ ได้แก่ จีน อินเดีย สหราชอาณาจักรมาเลเซีย ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมนี เกาหลีใต้ และฝรั่งเศส สำหรับในปี ๒๕๕๘ คาดการณ์ว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยว ๒๘.๕-๒๙.๐ ล้านคน ส่วนรายได้และค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามจำนวนนักท่องเที่ยว โดยในปี ๒๕๕๖ มีรายได้ ๑.๒๐ ล้านล้านบาท สูงสุดเป็นอันดับ ๑๐ ของโลก และลดลงเหลือ ๑.๑๗ ล้านล้านบาท ในปี ๒๕๕๗ โดยมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒๖.๓๕ ต่อปี และคาดว่าในปี ๒๕๕๘จะมีรายได้ ๑.๔๐ ล้านล้านบาท ซึ่งสอดคล้องกับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้งของนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากค่าใช้จ่าย ๓๖,๐๖๑ บาท/คน/ครั้ง ในปี ๒๕๕๒ เพิ่มขึ้นเป็น ๔๗,๒๗๒ บาท/คน/ครั้ง ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวมีอัตราการขยายตัวค่อนข้างน้อย เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวในระยะใกล้ โดยในปี ๒๕๕๙ นักท่องเที่ยวมีจำนวนวันพักเฉลี่ย ๘.๖๒ วัน/ครั้ง เพิ่มขึ้นเป็น ๙.๘๕ วัน/ครั้งในปี ๒๕๕๖ หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๐.๑ วัน ซึ่งนับเป็นข้อจำกัดประการหนึ่งในการเพิ่มรายได้ให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ภาพที่ 2.3 จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

๒. นักท่องเที่ยวจากตลาดระยะใกล้ มีแนวโน้มเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วจนกลายเป็น

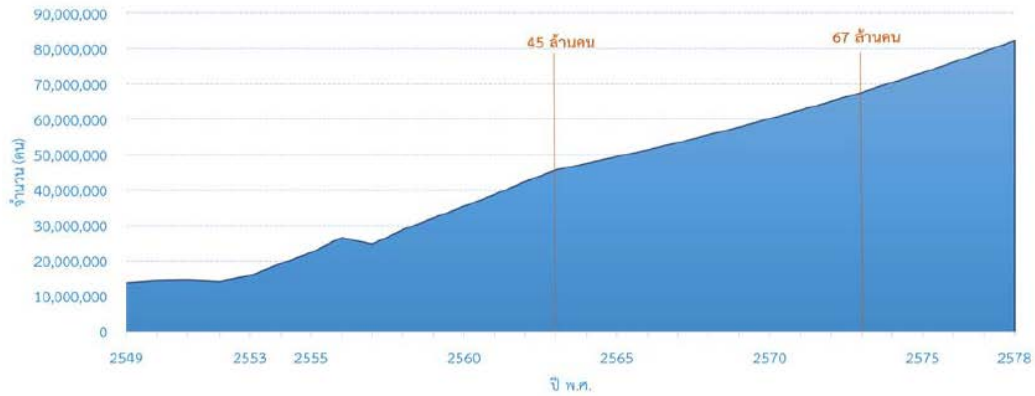
นักท่องเที่ยวหลักของไทย ในปี ๒๕๕๙ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออก (รวมอาเซียน) มีสัดส่วนร้อยละ ๕๗.๔๖ ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมด รองลงมาได้แก่ ยุโรปร้อยละ ๒๔.๐๓ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นนักท่องเที่ยวจากตลาดระยะใกล้ที่มีระยะเวลาเดินทางไม่นานและมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๖ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๖๐.๔๐ ซึ่งเป็นผลมาจากการเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วของนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนและมาเลเซีย รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านในแถบอาเซียน

ในขณะที่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรปลดลงเหลือร้อยละ ๒๓.๑๙ ของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากการหดตัวของเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป

๓. ในอีก ๑๕ ปีข้างหน้า คาดการณ์ว่าประเทศไทยจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ๖๗ ล้านคน สำหรับแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศของไทยในอีก ๑๕ ปีข้างหน้า คาดการณ์ว่าจะขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากข้อมูลปัจจุบันในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนนักท่องเที่ยว ๒๔.๗ ล้านคน จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเป็น ๔๕ ล้านคน ในปี ๒๕๖๓ และเพิ่มขึ้นเป็น ๖๗ ล้านคน ในปี ๒๕๗๓ ทั้งนี้ การคาดการณ์ดังกล่าวเป็นไปตามแนวโน้มที่ควรจะเป็น และภายใต้สมมติฐานว่าสถานการณ์การท่องเที่ยวไทยอยู่ในภาวะปกติ ไม่มีเหตุการณ์หรือวิกฤตการณ์ใดๆ ที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม

ท่องเที่ยวไทยในช่วงเวลานับจากนี้เป็นต้นไป โดยกลุ่มตลาดหลักยังคงเป็นกลุ่มเดิม แต่นักท่องเที่ยวจีนจะมีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้นอย่างไรก็ตาม โดยสภาพข้อเท็จจริงแล้วสถานการณ์เศรษฐกิจ ภัยธรรมชาติขนาดใหญ่ โรคระบาดร้ายแรงและความขัดแย้งทางการเมืองทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ยังคงเป็นปัจจัยหลักที่จะส่งผลกระทบต่อแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวดังกล่าว

ภาพที่ 2.4 แนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศของไทยปี 2549-2578

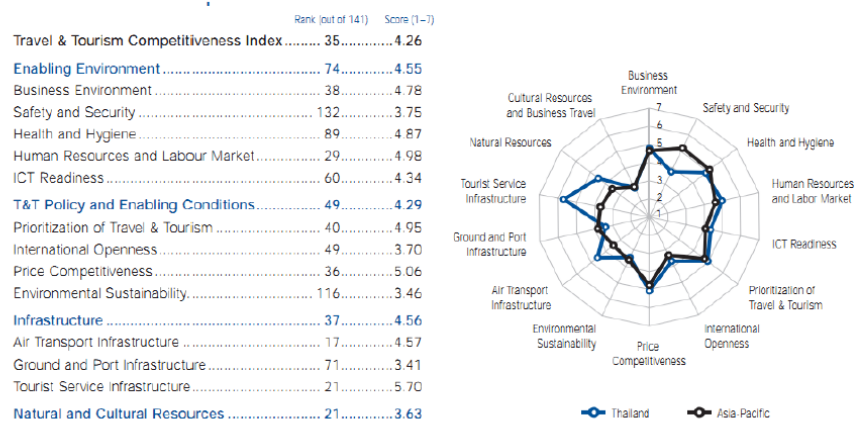
หมายเหตุ : F = forecast (ข้อมูลคาดการณ์)

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว

ผลการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระยะที่ผ่านมา

ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวในฐานะเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยรักษาเสถียรภาพและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยอาศัยข้อได้เปรียบของทำเลที่ตั้งความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยว และความหลากหลายของวัฒนธรรมซึ่งรวมถึงความเป็นไทยเป็นจุดขายสำคัญในการส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวมาอย่างยาวนาน และเพื่อให้ประเทศไทยมีกรอบทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนสอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสการพัฒนาใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้นในระยะที่ผ่านมา คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ขึ้นโดยการติดตามและประเมินผลการพัฒนาในระยะครึ่งแผน รวมทั้งการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) กับการท่องเที่ยวในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น เกี่ยวกับแนวทางการปฏิรูปการท่องเที่ยวของประเทศไทย และการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ๕ เขตพัฒนาการท่องเที่ยว ทำให้ได้ข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันในการสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของการพัฒนาที่ผ่านมา และข้อจำกัด ข้อด้อย และปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการ ดังนี้

ภาพที่ 2.5 อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

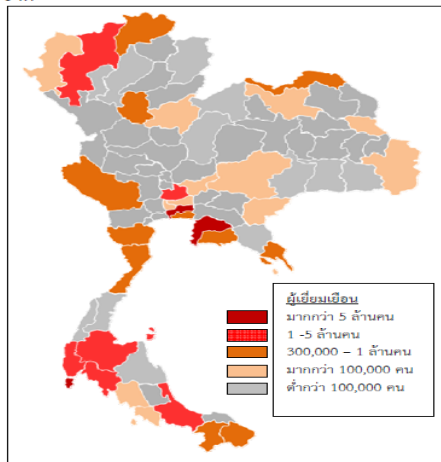
๒. ผลการพัฒนาที่ผ่านมาประสบความสำเร็จในการเพิ่มรายได้ แต่ยังมีปัญหาในเรื่องของการกระจายรายได้และการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยว โดยในช่วงปี ๒๕๕๔-๒๕๕๗ พบว่า รายได้จากนักท่องเที่ยวขยายตัวในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๑๘.๙ ต่อปี แต่นักท่องเที่ยวยังคงกระจุกตัวอยู่เฉพาะในเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่ กรุงเทพมหานคร ชลบุรี ภูเก็ต กระบี่ และเชียงใหม่ และพบว่าการเดินทางท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติกระจุกตัวอยู่ใน ๒๐ จังหวัด ประมาณร้อยละ ๙๔.๒ ของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติทั้งหมด ในปี ๒๕๕๖ ประเทศไทยมีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติรวมทั้งสิ้น ๕๕,๓๘๗,๗๕๒ คน โดยจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยมีการกระจุกตัวอยู่ใน ๒๐ จังหวัด แรก จำนวน ๕๒,๑๘๒,๒๑๗ คนหรือคิดเป็นร้อยละ ๙๔.๒ ของจำนวนผู้เยี่ยมเยือนทั้งหมด อีกทั้งจังหวัดที่มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติมากกว่า ๑ ล้านคน มีเพียง ๙ จังหวัดเท่านั้น นอกจากนี้ พบว่าตลาดนักท่องเที่ยวยังคงเป็นกลุ่มเดิมที่ต้องพึ่งพารายได้จากนักท่องเที่ยว ๒๐ อันดับแรก โดยเฉพาะจีนและรัสเซีย ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสี่ยงในการสูญเสียรายได้หากประเทศเหล่านี้ต้องประสบกับปัญหาหรือวิกฤตการณ์ต่างๆ ที่ไม่เอื้อต่อการเดินทางท่องเที่ยว

ตารางที่ 2.3 การกระจายตัวของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติ

1	กรุงเทพมหานคร	18,580,855
2	ภูเก็ต	8,395,921
3	ชลบุรี	7,216,105
4	สุราษฎร์ธานี	2,708,110
5	เชียงใหม่	2,341,905
6	สงขลา	2,212,248
7	กระบี่	1,995,991
8	อยุธยา	1,656,639
9	พังงา	1,324,772
10	ประจวบคีรีขันธ์	916,526
11	สมุทรปราการ	817,858
12	เชียงใหม่	526,498
13	หนองคาย	519,578
14	ปทุมธานี	491,155
15	ระยอง	473,614
16	ยะลา	448,121
17	เพชรบุรี	432,819
18	ตราด	404,153
19	กาญจนบุรี	364,094
20	นราธิวาส	355,255

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว

หมายเหตุ : ผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติ (Visitor) หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (Tourist) + นักทัศนาจรชาวต่างชาติ

๓. การท่องเที่ยวไทยยังคงมีภาพลักษณ์ด้านลบที่ต้องเร่งปรับปรุงแก้ไข การประเมินภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยในระยะที่ผ่านมา ยังคงมีภาพลักษณ์ทั้งในด้านบวกและด้านลบ โดยในด้านบวก ได้แก่ การเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน เป็นที่ที่ใช้ชีวิตในวันพักผ่อนได้อย่างเต็มที่ ความมีน้ำใจของผู้คน บรรยากาศที่สนุกสนาน มีสีสัน อัจฉริยะไมตรีของคนท้องถิ่น จึงจัดว่าประเทศไทยทำได้ดีมาก ในเรื่องการสร้างความรู้สึกและการสร้างประสบการณ์ที่ดีด้วยความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว แต่ยังมีภาพลักษณ์ด้านลบได้แก่ ปัญหาอาชญากรรม ความปลอดภัย การหลอกลวงในรูปแบบต่างๆ ปัญหาจากความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลต่อภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว เป็นเหตุให้นักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดหลักเปลี่ยนจุดหมายไปยังแหล่งท่องเที่ยวในภูมิภาคอื่นๆ จึงเป็นเรื่องที่จะต้องมีความชัดเจนและหน่วยงานปฏิบัติที่ชัดเจน

๔. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ขาดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ นับเป็นปัญหาที่สะสมมานานจากนโยบายการเร่งส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยว แต่ขาดการเตรียมพร้อมรองรับของแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวหลักๆ ของประเทศ ที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากใน

แต่ละปี การลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการนักท่องเที่ยวมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในขณะที่การบริหารจัดการและการควบคุมกำกับดูแลของหน่วยงานภาครัฐไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงทำให้เกิดปัญหาการบุกรุกพื้นที่ ปัญหาขยะ น้ำเสีย มลพิษ ระบบนิเวศวิทยา ศิลปวัฒนธรรมและโบราณสถานเสี่ยงต่อการถูกทำลาย ซึ่งนับเป็นสาเหตุสำคัญทำให้แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมลง ในขณะเดียวกันการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ยังไม่มีแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นยังกระจุกตัวอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเดิมๆ เช่น กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ พัทยา ภูเก็ต ซึ่งส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว

๕. โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวค่อนข้างดีในระดับหนึ่ง แต่ยังมีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมค่อนข้างดีโดยเฉพาะในเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ มีสนามบิน ๔๑ แห่ง กระจายตัวอยู่ทั่วประเทศ มีถนนที่มีคุณภาพเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดต่างๆ ซึ่งมีคุณภาพและมาตรฐาน แต่ยังคงการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

๖. บุคลากรด้านการท่องเที่ยวจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเพื่อยกระดับทักษะและองค์ความรู้ให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก โดยภาพรวมแล้วบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันในระดับท้องถิ่นหรือในประเทศ แต่ยังคงขาดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากลทั้งนี้เนื่องด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น **ข้อจำกัดในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล** ผู้ประกอบการธุรกิจบริการท่องเที่ยวของไทยส่วนใหญ่ยังขาดการเข้าถึงข้อมูลและข่าวสาร ขาดการประสานงานจากหน่วยงานภาครัฐส่วนกลางในเรื่องการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว **ขาดความรู้และทักษะในด้านการบริหารจัดการ** เนื่องจากธุรกิจส่วนมากเติบโตมาจากธุรกิจครอบครัว ซึ่งมักขาดความรู้ในด้านการจัดการ หรือการบริหารงานที่มีระบบไม่สามารถทำการตลาดเชิงรุกได้ **ด้านภาษา ด้านเทคโนโลยี** ผู้ประกอบการจำนวนมากยังขาดความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายอินเทอร์เน็ต **ขาดทรัพยากรและเงินทุน** ปัจจุบันแม้ว่าภาครัฐจะมีการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการทั้งการกู้ยืมและค้ำประกัน แต่ขั้นตอนค่อนข้างยุ่งยากซับซ้อน ใช้เวลาค่อนข้างนาน และมีเงื่อนไขที่ค่อนข้างมาก **ขาดเครือข่าย** ปัจจุบันเครือข่ายธุรกิจบริการท่องเที่ยวขนาดกลางและเล็ก ยังมีไม่มากพอที่จะสามารถแข่งขันกับบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ เป็นต้น

๗. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวยังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหลายฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นกฎหมายฉบับเก่า ล้าสมัย มีความขัดแย้งกันระหว่างกฎหมาย และมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งต้องมีมาตรการเข้มงวด กวดขัน ให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังเพื่อช่วยขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศให้บรรลุตามเป้าหมาย

๘. ขาดข้อมูลเชิงลึกเพื่อการวิเคราะห์และวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว การพัฒนาและส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวไทยให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลและสารสนเทศทั้งในภาพรวมและภาพเชิงลึกจำนวนมาก แต่ปัจจุบันข้อมูลที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจาย มาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ขาดการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบ ขาดการบริหารจัดการ และขาดการใช้ประโยชน์ข้อมูลอย่างเต็มที่ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว โดยการนำเทคโนโลยีการจัดเก็บออกแบบและกลั่นกรองข้อมูล สร้างระบบการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์ข้อมูลเพื่อช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของการท่องเที่ยวไทย

๙. กลไกการบริหารจัดการขาดการบูรณาการ การพัฒนาการท่องเที่ยวมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน เชื่อมโยงจากระดับชาติ สู่ระดับพื้นที่ และชุมชน ที่ผ่านมากลไกการพัฒนาการท่องเที่ยวขาด

ความเชื่อมโยงระหว่างกลไกในระดับต่างๆ ต่างคนต่างทำ ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของการพัฒนา หรือขาดเจ้าภาพหลักในบางเรื่อง

ปัจจัยการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว

การศึกษาวิเคราะห์ถึงปัจจัยการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต จะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในอนาคต ทั้งในประเด็นการเตรียมพร้อมรองรับจากภาวะความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น และการพัฒนาเพิ่มศักยภาพของประเทศไทยเพื่อใช้ประโยชน์จากโอกาสใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้นจากภาวะการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไปพร้อมๆ กัน โดยสามารถสรุปกระแสการเปลี่ยนแปลงในอนาคตที่อาจจะกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยได้ดังนี้

๑. **กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization)** การเชื่อมโยงของโลกได้ส่งผลกระทบต่อถึงกันหมดทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี และการเคลื่อนย้ายของแรงงาน (Workforce flow) การรวมตัวกันของประเทศต่างๆ ในการเพิ่มอำนาจต่อรอง การไหลเวียนเงินทุน การขยายขอบเขตตลาดซึ่งกระแสโลกาภิวัตน์ส่งผลกระทบต่อท่องเที่ยวที่ผู้ประกอบการต้องเปลี่ยนมุมมองพัฒนาตัวเอง เพื่อรับกับคู่แข่งคู่ค้าและลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว

๒. **สังคมสูงวัย (Aging society)** หลายประเทศก้าวสู่สังคมสูงวัย โดยเฉพาะลูกค้าหลักของไทยคือ กลุ่มยุโรป อเมริกา ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ รวมถึงประเทศไทยเองก็กำลังก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัยในปี ๒๐๓๐ และจากการคาดการณ์ขององค์การสหประชาชาติ สัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุทั่วโลกได้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๙.๒ ในปี ๒๕๓๓ เป็นร้อยละ ๑๑.๗ ในปี ๒๕๕๖ มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยคาดการณ์ว่าผู้สูงอายุจะเพิ่มสูงถึง ร้อยละ ๒๑.๑ ในปี ๒๕๙๓ ซึ่งย่อมจะส่งผลกระทบต่อแรงงานที่อาจจะขาดแคลนในบางสาขา โครงสร้างประชากรและวัยแรงงานที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป และตลาดนักท่องเที่ยวสูงอายุจะมีขนาดใหญ่ขึ้น

๓. **สังคมเมือง (Urbanization)** การเพิ่มขึ้นของเมืองใหญ่ทั่วโลกนำมาซึ่งความเจริญและโอกาสทางธุรกิจ แต่ก็มีผลกระทบตามมาเช่นกัน ได้แก่ ความแออัดของชุมชน ปัญหาขยะ มลพิษ ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ในมุมด้านการท่องเที่ยวอาจทำให้เกิดการกลืนวัฒนธรรม เช่น วัฒนธรรมแฟชั่นเกาหลีใต้ ร้านอาหารต่างประเทศ อาจเกิดการสูญเสียความเป็นท้องถิ่นของชุมชน มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง นอกจากนี้ยังเกิดการกระจุกตัวของคนในชุมชนเมืองทำให้หลายเมืองที่บริหารจัดการไม่ดีไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทั้งที่มีโอกาส และเสน่ห์ของเมืองจะสูญเสียไปจากสิ่งก่อสร้างที่คล้ายกันของเมืองใหญ่

๔. **ชีวิตดิจิทัล (Digital lifestyle)** มีผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางด้วยตนเองเพิ่มความนิยมต่อโทรศัพท์ Smart phone ที่ไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร แต่ยังสามารถใช้บริการข้อมูล (Data) ในระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ส่งผลให้นักท่องเที่ยวไม่เพียงแต่สามารถค้นหาข้อมูลด้านการเดินทาง ที่พัก แหล่งท่องเที่ยว แต่ยังสามารถทำการจองได้โดยทันที (Real time) ซึ่งปัจจุบันผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวต่างให้ความสำคัญกับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) เป็นอย่างมากตั้งแต่การให้บริการด้านข้อมูล การจอง และการซื้อขาย ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเตรียมตัวและเดินทางด้วยตนเองได้ง่ายกว่าเดิมมาก

๕. **ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว** นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวมากขึ้น ประกอบกับการสื่อสารที่สะดวกรวดเร็วมีส่วนในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว โดยเฉพาะพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตที่เกี่ยวข้องกับโรคระบาด การก่อการร้าย การชุมนุมประท้วง และภัยพิบัติทาง

ธรรมชาติดังจะเห็นได้จากวิกฤตทางการเมืองในประเทศไทย ส่งผลให้นักท่องเที่ยวลดลงอย่างมีนัยสำคัญ หรือผลของการระบาดของโรค SARS และไข้หวัดนก ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวทั่วโลก

๖. สายการบินต้นทุนต่ำส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว การให้เปิดบริการสายการบินต้นทุนต่ำ (Low Cost Airline) และการแข่งขันที่สูงในธุรกิจการบิน ส่งผลให้ค่าโดยสารมีราคาถูกลงกว่าเดิมมาก โดยเฉพาะบัตรโดยสารราคาพิเศษสำหรับการเดินทางนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (Low season) นอกจากนี้ยังส่งผลกระตุ้นให้มีการเดินทางเพิ่มขึ้น เพิ่มการกระจายตัวของการเดินทางนอกฤดูกาลท่องเที่ยว ยังส่งผลให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจก่อนการเดินทาง (Last minute) เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ จากการศึกษาของ Airline profiler พบว่า ในปี ค.ศ. ๒๐๑๓ ร้อยละ ๒๓ ของผู้โดยสารเครื่องบินทั่วโลก เดินทางด้วยสายการบินต้นทุนต่ำและสายการบินต้นทุนต่ำมีอัตราที่นั่งที่ขายได้โดยเฉลี่ยสูงกว่าสายการบินมาตรฐาน แต่โดยภาพรวมผู้โดยสารมีความพึงพอใจในบริการที่ได้รับจากสายการบินมาตรฐาน (Full service airlines) มากกว่าที่ได้รับในสายการบินต้นทุนต่ำ สะท้อนให้เห็นว่ามากกว่า ๑ ใน ๕ ของผู้โดยสารเครื่องบิน ให้ความสำคัญต่อราคา มากกว่าความสะดวกสบายและสายการบินต้นทุนต่ำมีแนวโน้มได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น

๗. การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Environment) ผลกระทบจากการทำลายสภาพแวดล้อม การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ทำให้โลกได้รับผลกระทบและเป็นต้นเหตุของภัยพิบัติที่เพิ่มมากขึ้น หลายประเทศได้ให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจังและนำมาสู่ภาคปฏิบัติ มีสนธิสัญญาด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและแนวทางปฏิบัติจากทุกภาคส่วนอย่างเป็นรูปธรรม นักท่องเที่ยวเริ่มให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวแบบมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เรื่องของสิ่งแวดล้อมกลายเป็นปัจจัยที่หลายประเทศแสดงจุดยืนและหาแนวทางการร่วมมือและจัดทำเป็นแผนระดับชาติ และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวใช้เรื่องของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นจุดแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

๘. การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asian Economics Community: AEC)

ภูมิภาคอาเซียนหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นภูมิภาคที่มีอัตราการเติบโตเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวสูงที่สุดในโลกนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๖ คือ ร้อยละ ๘.๕ โดยมีการคาดการณ์ว่าภายหลังการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าประเทศไทยเพิ่มขึ้น แนวโน้มการเติบโตของภูมิภาคอาเซียนจะกลายเป็นองค์กรทางภูมิรัฐศาสตร์ที่มีความสำคัญและทั่วโลกต่างจับตามอง จึงเป็นความท้าทายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยที่จะใช้ประโยชน์จากตลาดที่ใหญ่ขึ้นในความร่วมมือในระดับภูมิภาค สำหรับการท่องเที่ยวในประเทศไทย เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวจากประเทศกลุ่มอาเซียนกับปริมาณนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ปริมาณนักท่องเที่ยวในประเทศในกลุ่มอาเซียนมีแนวโน้มเติบโตสูงขึ้น ซึ่งประเทศไทยได้รับผลประโยชน์จากการเป็นศูนย์กลางในภูมิภาคอาเซียน ดังนั้น เมื่อเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการเปิดเสรีภาคการท่องเที่ยว จะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ประเทศไทยสามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวได้เพิ่มมากขึ้น

๙. การท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) นักท่องเที่ยวมีแนวโน้ม

สนใจการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษมากขึ้น เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงศาสนา การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ (MICE) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) เป็นต้น รูปแบบการท่องเที่ยวดังกล่าวมีแนวโน้มขยายตัว เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มต้องการที่จะเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง ต้องการสัมผัสธรรมชาติที่บริสุทธิ์ กิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเทศไทยมีความพร้อมของทรัพยากรพื้นฐานสำหรับการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษดังกล่าว

ทิศทางการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวไทย

ทิศทางการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวไทยในอนาคต ต้องพัฒนาไปสู่ความมั่นคง (Stability) ความมั่งคั่ง (Prosperity) และความยั่งยืน (Sustainability) โดยความมั่นคงคือ ความสามารถขับเคลื่อนการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพแม้ในภาวะวิกฤตต่างๆ ทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ ความมั่งคั่งคือ การท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้และสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ และความยั่งยืนคือ การพัฒนาที่สนองความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยไม่ส่งผลกระทบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และชุมชนตั้งนั้น เพื่อให้เกิดการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ทิศทางการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวไทย ต้องสามารถตอบสนองต่อแนวโน้มการท่องเที่ยวในตลาดโลกได้ โดยมีส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มขึ้นสามารถสร้างความสมดุลของการท่องเที่ยวจากการเพิ่มรายได้ เพิ่มค่าใช้จ่าย เพิ่มจำนวนวันพักของนักท่องเที่ยว และมีการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวตามภูมิภาคต่างๆ เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปยังชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง รวมทั้งได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มศักยภาพและสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขันให้กับบุคลากรและผู้ประกอบการไทย ดังนั้น กรอบแนวคิดในการพัฒนาในระยะต่อไป จึงควรให้ความสำคัญกับคุณภาพของการท่องเที่ยว เพื่อจะพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นประเทศจุดหมายปลายทางเพื่อการเดินทางมาพักผ่อนที่มีคุณภาพ (Quality Leisure Destination) โดยมีประเด็นสำคัญในการพัฒนา ๖ ประเด็น ดังนี้

๑. เพิ่มความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวและผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Higher Tourist & Stakeholder Satisfaction) โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐาน และมีภูมิทัศน์ที่สวยงาม มีความปลอดภัย ความสะอาด พัฒนาบุคลากร ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้มีใจพร้อมให้บริการ และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสะดวก โดยมีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการคมนาคมที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง ครอบคลุมเส้นทางหลักและเส้นทางรองที่จะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว

๒. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Environment Protection) โดยการคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ และมีการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ

๓. การกระจายช่วงเวลาการท่องเที่ยว (Seasonality Expansion) เพื่อเป็นการสร้างรายได้และกระจายรายได้สู่แหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

๔. กระจายแหล่งท่องเที่ยวการจ้างงานสูงขึ้น (Income Distribution) เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยว และเป็นการเสริมสร้างการจ้างงานในท้องถิ่น เป็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

๕. เพิ่มค่าใช้จ่ายต่อหัวการเพิ่มมูลค่าสินค้าการท่องเที่ยว (Higher Revenue)

๖. การเติบโตอย่างยั่งยืนของจำนวนนักท่องเที่ยว อย่างสมดุลกับขีดความสามารถในการรองรับ (Sustainable Growth)

การศึกษวิเคราะห์ประเด็นต่างๆ ในข้างต้น อาจจะทำให้สรุปในเบื้องต้นได้ว่าตลาดท่องเที่ยวไทยในระยะ ๕-๑๐ ปีข้างหน้า ยังมีอนาคตที่ดูอย่างแน่นอน เนื่องจากแนวโน้มการเดินทางของนักท่องเที่ยวทั่วโลกขยายตัวอย่างต่อเนื่องในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๔-๕ ต่อปี โดยเฉพาะภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก จะกลายเป็นตลาดหลักและมีบทบาทต่อการกำหนดทิศทางการท่องเที่ยวในตลาดโลก โดยมีประเทศจีนและ

อาเซียนเป็นศูนย์กลางการส่งออกนักท่องเที่ยวและแหล่งรองรับนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก ซึ่งประเทศไทยในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักและนิยมแพร่หลายในตลาดโลกอยู่แล้ว รวมทั้งยังเป็นผู้นำด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน จึงสามารถใช้ศักยภาพและโอกาสดังกล่าวดึงนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยได้อีกเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม การที่จะกำหนดบทบาทหรือทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระยะต่อไป จำเป็นต้องมีการพิจารณาทบทวนอย่างรอบคอบและเหมาะสม บนพื้นฐานของศักยภาพความพร้อมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งระบบ ความเร่งด่วนของปัญหา ความจำเป็นต้องพัฒนา คำนึงถึงคุณภาพ ความสมดุล และความยั่งยืนของการพัฒนา และสอดคล้องกับความต้องการของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย และสุดท้ายเพื่อให้เกิดกระบวนการขับเคลื่อนอย่างบูรณาการเพื่อร่วมผลักดันไปสู่วิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกัน

จังหวัดสุพรรณบุรีให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก และมาตรฐานการให้บริการในการสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เนื่องจากเป็นธุรกิจบริการที่ได้รับประโยชน์จากการเปิดเสรีภาคบริการ และได้รับการยอมรับทั้งในเรื่องคุณภาพ และราคาที่ไม่สูงจนเกินไป

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีวัสดุ และนาโนเทคโนโลยี จะทำให้จังหวัดมีโอกาสในการปรับกระบวนการผลิตสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย ทั้งด้านคุณภาพ มาตรฐาน และราคา การเชื่อมโยงเทคโนโลยีกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น จะสร้างคุณค่าเพิ่มให้กับสินค้า สนับสนุนการสร้างนวัตกรรม และผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องในตำบลหนองสะเดา และประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลหนองสะเดา

สถานการณ์และปัจจัยแวดล้อมด้านการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในตำบลหนองสะเดา วิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมการท่องเที่ยวตำบลหนองสะเดาสามารถสรุปปัจจัยที่เป็นจุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและอุปสรรคและวิเคราะห์ประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้

๓.๑ การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อม

๓.๑.๑ จุดแข็ง (Strength-S)

๑) นโยบายของผู้บริหารให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวโดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาสี่ปี อบต.หนองสะเดา (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๐)

๒) ท่าเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเป็นจุดศูนย์กลางเชื่อมโยงคมนาคม การท่องเที่ยวเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว

๓) มีการรวมกลุ่มโดยมีโครงสร้างกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหลายกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ ทำผลิตภัณฑ์พวงหรีด สานตระกร้า และอื่นๆ

๔) ประชากรส่วนใหญ่มีความสามัคคีในการจัดกิจกรรมประเพณีด้านประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นในวัยสูงอายุ

๕) มีพื้นที่เหมาะสมกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และศาสนสถานที่ให้ดำรงสืบไป

๓.๑.๒ จุดอ่อน (Weaknesses-W)

๑) การรวมกลุ่มองค์กรอาชีพในพื้นที่ ขาดความเข้มแข็ง บุคคลผู้สนใจมีแต่ผู้สูงอายุ

๓) ประชาชนขาดความสนใจในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของ อบต.

๓.๑.๓ โอกาส (Opportunity-O)

๑) รัฐบาลให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ให้จัดทำสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับชุมชน ตำบล เพื่อสร้างเศรษฐกิจ

๒) มีเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ การสื่อสารไร้ขอบเขต มีอินเทอร์เน็ตและสัญญาณ Wifi ใช้ฟรีสำหรับการสืบค้นข้อมูล ในเขตพื้นที่

๓) ระดับการศึกษาของประชาชนสูงขึ้น

๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบต. สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของอำเภอและจังหวัด

๓.๑.๔ อุปสรรค (Threat-T)

๑) ค่าครองชีพสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว

๒) ประชาชนมีทั้งสังคมเมืองและสังคมดั้งเดิม การบริหารจัดการจึงแตกต่างกันออกไป ประชาชนกระจายอยู่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ตามหมู่บ้านต่าง ๆ ที่เกิดใหม่ จึงยากลำบากในการรวมกลุ่ม

๓) ประชาชนไม่สนใจเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของ อบต.เพราะสนใจแต่การทำมาหากินของตน

๓.๒ ประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลหนองสะเดา

จากการวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยวประเทศไทย และระดับภาคกลาง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจังหวัดที่นักท่องเที่ยวในประเทศเลือกมาเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี เพราะมีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ดังนั้นอบต.หนองสะเดาจำเป็นต้องดำเนินการพัฒนา ดังนี้

๓.๒.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว การสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค เพื่อเตรียมความพร้อมประเทศให้มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว รวมทั้งให้อำนาจความสะดวกแก่คนทุกกลุ่ม

๓.๒.๒ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน

โดยมุ่งเน้นการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมให้มีความสมบูรณ์ดังเดิมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน การพัฒนาการท่องเที่ยวในลักษณะของกลุ่มการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรองและยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานระดับสากล และสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวได้

๓.๒.๓ การพัฒนาสินค้าบริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว

โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์นวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวการป้องกัน และรักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อสร้างโอกาสและแรงจูงใจ เพื่อพัฒนาการค้าการลงทุนด้านการท่องเที่ยวให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี

วิสัยทัศน์จังหวัดสุพรรณบุรี

“ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบการป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพ

- ๑) พัฒนาประสิทธิภาพระบบการป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๒) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อกิจกรรมการพัฒนาสังคม

๒. เสริมสร้างระบบชุมชน และสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง โดยน้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง เป็นหลักในการดำรงชีวิตเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความสุข สู้สังคมแห่งการเรียนรู้

- ๑) ส่งเสริมระบบสวัสดิการชุมชนให้ครอบคลุมทุกชุมชน
- ๒) ส่งเสริมให้ครอบครัวอบอุ่น โดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรมและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓) ส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน
- ๔) ส่งเสริมชุมชนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมให้เกิดความสมดุลในระบบนิเวศน์และการใช้ประโยชน์

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการร่วมบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒) เร่งรัดการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓) เร่งรัดการพัฒนาระบบเตือนภัย ป้องกัน และฟื้นฟูและบำบัดภัยพิบัติจากธรรมชาติและสถานประกอบการอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. พัฒนาระบบเมือง ระบบ Logistic โครงสร้างพื้นฐานและแหล่งน้ำ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด

- ๑) การส่งเสริมและให้ใช้ประโยชน์จากระบบผังเมือง
- ๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดยเน้นประโยชน์ของประชาชนและกระตุ้นเศรษฐกิจ
- ๓) พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำต้นทุนเพื่อการเกษตร และอุปโภค-บริโภค ตลอดจนการป้องกันและบรรเทาปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง

๕. เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการผลิตและยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

- ๑) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สถานประกอบการได้รับการรับรองมาตรฐานระดับสากล เทียบกับเป้าหมาย
- ๒) วางระบบการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว
- ๓) ส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (ECO CITY)
- ๔) พัฒนา SMEs โดยวิทยาการสมัยใหม่ ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๕) สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชนกับภาคอุตสาหกรรมในการร่วมพัฒนากองทุนในการเยียวยาผลกระทบที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรม

๖. ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้

มีความหลากหลายได้มาตรฐานสากล และเป็นที่ประทับใจของนักท่องเที่ยวระดับนานาชาติ

- ๑) ส่งเสริมระบบการท่องเที่ยว โดยเน้นการพัฒนาและแหล่งท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัยและ

ฟื้นฟูทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์

๒) พัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยว

๓) พัฒนาศูนย์บริการ/สถานประกอบการ ให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ ๆ ได้

๗. พัฒนาระบบการผลิตสินค้าเกษตรสู่ระบบการผลิตคุณภาพสูงและพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

๑) พัฒนาระบบการส่งเสริมและปรับเปลี่ยนสู่ระบบเกษตรคุณภาพและมูลค่าสูง

๒) พัฒนาเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็งโดยเน้นรายปัญหา

นโยบายด้านการท่องเที่ยว

การพัฒนาการท่องเที่ยว

(๑) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวและเร่งรัดการปรับปรุงมาตรฐานในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกความปลอดภัย และสุขอนามัย โดยคำนึง การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของผู้พิการและผู้สูงอายุ

(๒) พัฒนา บุรณะ และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเดิมที่มีอยู่แล้ว ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพสามารถเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชน

(๓) ยกระดับและรักษามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว

(๔) ส่งเสริม สนับสนุนตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ ทั้งจากต่างประเทศและในประเทศ

(๕) ส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่า และมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

(๖) ผลักดันความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ

(๗) พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์เพื่อยกระดับแหล่งท่องเที่ยวของไทยให้เป็นที่รู้จักทั่วโลก

เป้าหมายการท่องเที่ยวของอบต.หนองสะเดา

- ร่วมกันฝันเพื่อปึกธงว่าเป้าหมายที่เราต้องการ ต้องการเห็นการท่องเที่ยวของเราเป็นเช่นไร มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ
- อยากให้ตำบลหนองสะเดาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างเต็มรูปแบบ
- อยากให้นักท่องเที่ยวประทับใจในสินค้าและบริการของคนในชุมชน
- อยากให้นักท่องเที่ยวเข้ามาทุกวัน การค้าขายจะได้ค้าขายได้ทุกวัน สินค้าที่ผลิตก็สามารถจำหน่ายได้
- อยากให้คนในชุมชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ช่วยกันดูแลรักษา
- อยากเห็นคนทั้งประเทศรู้จัก และจัดให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของ

มิติด้านสิ่งแวดล้อม

- อยากให้ประชาชนในชุมชนเอื้อเฟื้อกันเหมือนในอดีต

มิติในด้านเศรษฐกิจ

- คนในท้องถิ่นมีงานทำ เศรษฐกิจในชุมชนดี
- ไม่มีปัญหาทางสังคม คนในชุมชนมีความสุข
- ชุมชนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่ว

ส่วนที่ ๕

บัญชีโครงการพัฒนา

อบต.หนองสะเดา ได้กำหนดรายละเอียดโครงการพัฒนาต่าง ๆ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมมีโครงการแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว รวมถึงกิจกรรมที่สอดคล้องถึงการพัฒนาด้านแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความพึงพอใจกับนักท่องเที่ยวอย่างมีมาตรฐานสากล

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารและการปกครอง

๑.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาสังคม สาธารณสุข การศึกษาและศิลปวัฒนธรรม

๓.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๒

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- ๑.๑ วิสัยทัศน์
- ๑.๒ พันธกิจ
- ๑.๓ เป้าหมายหลัก

ส่วนที่ ๒ สถานภาพและสภาพแวดล้อมของอบต.หนองสะเดา

- ๑.๑ ข้อมูลทั่วไป
- ๑.๒ โครงสร้างองค์กรและการบริหารงาน
- ๑.๓ สถานภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ๑.๔ สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็ง,จุดอ่อน)
- ๑.๕ สภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาส,ภัยคุกคาม)

ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนกลยุทธ์

- ๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ส่วนที่ ๔ การบริหารจัดการและการติดตามและประเมินผล

- ๔.๑ โครงการ
- ๔.๒ แผนงาน/กิจกรรม

ส่วนที่ ๕ การบริหารจัดการและการติดตามประเมินผล

๕.๑ การบริหารจัดการ

๕.๒ การติดตามและประเมินผล

ส่วนที่ ๖ ตัวชี้วัด

รายงานผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

เนื่องจากการติดตามและประเมินผลโครงการตามแผนพัฒนา เป็นส่วนสำคัญในการดำเนินการพัฒนาการบริหารส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น อบต.หนองสะเดาจึงได้มีการติดตามและประเมินผล การพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังนี้

๑. กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
๒. ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
๓. รายงานและเสนอความคิดเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผล แผนให้ประชาชนได้รับทราบ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

การติดตามและประเมินผล

ระบบการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น อบต.หนองสะเดา จะใช้ระบบติดตามและ ประเมินผลของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

แบบที่ ๑ แบบช่วยกำกับการจัดทำยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นโดยตนเอง เป็นแบบประเมินตนเองใน การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาล โดยจะทำการประเมินและรายงานทุก ๆ ครั้ง หลังจากที่เทศบาลได้ ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์แล้ว เป็นแบบทบทวนว่าการจัดทำแผนได้ใช้กระบวนการครบทุกขั้นตอนหรือไม่ อย่างไร

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานของเทศบาล เป็นรายไตรมาส ๓ เดือน โดยเริ่มตั้งแต่เดือน ตุลาคม ซึ่งเป็นเดือนแรกของปีงบประมาณ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงาน ของเทศบาลตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนด โดยมีประเด็นในการติดตาม ๒ ประเด็น คือ

- (๑) การติดตามผลการดำเนินงาน และการเบิกจ่ายงบประมาณตามแผนการดำเนินงาน
- (๒) ผลการดำเนินงาน และการเบิกจ่ายงบประมาณตามโครงการที่ได้รับเงินอุดหนุน ซึ่ง นอกจากจะทำให้ทราบถึงสถานการณ์ในการดำเนินงานแล้ว ยังสามารถใช้ เป็น “สัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า” ว่าแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนด สามารถเป็นไปตาม เป้าหมายที่กำหนดหรือไม่

แบบที่ ๓ แบบประเมินผลการดำเนินงานของอบต.หนองสะเดา เป็นแบบประเมินความพึงพอใจ ต่อผลการดำเนินงานของอบต.หนองสะเดาในภาพรวม เป็นการติดตามผลช่วงสุดท้ายหรืออาจถูกเรียกว่า การประเมินแผนยุทธศาสตร์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล ได้แก่ แบบประเมินผลการดำเนินงานตาม แผนยุทธศาสตร์ โดยเนื้อหาที่สำคัญในการประเมินได้แก่ ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ต่อผลการ ดำเนินงานของเทศบาล ตำบลหนองสะเดา ในภาพรวม ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการดำเนินงาน ในแผนยุทธศาสตร์

ห้วงเวลา...

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาอบต.หนองสะอาด ได้กำหนดช่วงเวลาในการติดตามผลการดำเนินงานของเทศบาล (แบบที่ ๒) ได้ตรวจติดตามในคราวเดียวกัน และกำหนดให้ทำการประเมินผล (แบบที่ ๓) อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยการจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม ทอดแบบสอบถามไปยังกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๕๐๐ ชุด ให้กับกลุ่มประชาชน ได้แบบสอบถามกลับคืน จำนวน ๔๑๐ ชุด ผลการประเมินความพึงพอใจของประชาชนสรุปได้ว่า พอใจมาก คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๗๘ พอใจ คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๔๐ และไม่พอใจ คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๒ ซึ่งอยู่ในสัดส่วนที่ต่ำ ถือได้ว่าประชาชนในเขตพื้นที่อบต.หนองสะอาด พอใจต่อการดำเนินงานในภาพรวมของเทศบาล ในระดับปานกลาง

ดังนั้นจึงนำผลที่ได้รายงานและเสนอความคิดเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนให้ประชาชนได้รับทราบ

สรุปการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๐) ของอบต.หนองสะอาด ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ๗ ด้าน ได้แก่ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม การพัฒนาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การพัฒนาด้านการศึกษา กีฬา ศาสนาและวัฒนธรรม การพัฒนาด้านสาธารณสุข การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ถึงแม้ว่ายุทธศาสตร์แต่ละด้านจะมีหลักการและวิธีการ ในการดำเนินงานที่แตกต่างกัน แต่เป้าหมายเหมือนกัน คือ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่น

และผลจากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๐) ของปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ - กันยายน ๒๕๕๘ พบว่า

๑. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม มีการนำแผนงาน / โครงการไปปฏิบัติทั้งสิ้น ๑๔ โครงการ จากจำนวนโครงการทั้งสิ้น ๑๗ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๓๕ และมีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อดำเนินการทั้งสิ้น ๑๖,๐๐๖,๔๐๕.๐๐ บาท (คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๒๒ ของเงินงบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๘) มีการดำเนินการโครงการต่าง ๆ หลายแนวทาง เช่น การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในชุมชน การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพกลุ่มสตรี การเพิ่มศักยภาพให้กับคณะกรรมการชุมชนและผู้นำชุมชน ค่ายครอบครัวสัมพันธ์ การจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานปิดภาคเรียนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ประชาชนในเขตพื้นที่ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งร่างกายและจิตใจ ประชาชนทุกระดับในเขตพื้นที่ได้รับการดูแลให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข

๒. การพัฒนา...

๒. การพัฒนาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีการนำแผน / โครงการไปปฏิบัติทั้งสิ้น ๘ โครงการ จากจำนวนโครงการทั้งสิ้น ๙ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐ และมีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อดำเนินการทั้งสิ้น ๕๓๗,๓๓๒.๐๐ บาท (คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๙๗ ของเงินงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๘) มีการดำเนินการโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการออกตรวจและเฝ้าระวังสาธารณสุข โครงการอบรมป้องกันและระงับอัคคีภัยในชุมชน โครงการติดตั้งถังดับเพลิง โครงการพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน

ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยบนท้องถนน โครงการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ โครงการปกป้องสถาบันสำคัญของชาติ การดำเนินโครงการเหล่านี้เพื่อเฝ้าระวังและป้องปรามภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนในเขตพื้นที่ให้ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ลดปัญหาอาชญากรรมในเขตพื้นที่ส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ ประชาชนทุกระดับในเขตพื้นที่ได้รับการดูแลให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และร่างกาย

๓. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีการนำแผน / โครงการไปปฏิบัติทั้งสิ้น ๑๖ โครงการ จากจำนวนโครงการทั้งสิ้น ๓๘ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑๐ และมีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อดำเนินการทั้งสิ้น ๓๔,๓๓๖,๐๐๐.๐๐ บาท (คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๑๗ ของเงินงบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๘) มีการดำเนินการโครงการต่าง ๆ หลายแนวทาง เช่น การพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ การพัฒนาเส้นทางคมนาคม ป้องกันและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน และการจัดการผังเมืองและปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายอื่น ซึ่งการดำเนินโครงการต่าง ๆ ที่ผ่านมามีไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ เช่น โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนแอสฟัลท์ติกคอนกรีตพร้อมปรับปรุงฝาท่อ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กและปรับปรุงทางเท้า โดยปรับปรุงซ่อมแซมถนน ทางเท้า ในเขตพื้นที่ให้สามารถใช้งานได้เต็มประสิทธิภาพลดปัญหาการจราจร โครงการติดตั้งไฟกระพริบ /ป้ายสัญญาณไฟจราจร/กระจกโค้งทางแยกภายในเขตพื้นที่ โดยดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดในจุดที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้ง่ายลดปัญหาการจราจรติดขัดในช่วงระยะเวลาเร่งด่วน เพื่อเพิ่มความสะดวกรวดเร็วและคล่องตัวในการใช้เส้นทาง สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ประชาชนในเขตพื้นที่มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกและปลอดภัยในการใช้ชีวิตประจำวันมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ ประชาชนทุกระดับในพื้นที่และนอกพื้นที่ใช้เส้นทางคมนาคมอย่างสะดวกปลอดภัย

๔. การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีการนำแผน / โครงการไปปฏิบัติทั้งสิ้น ๒๔ โครงการ จากจำนวนโครงการทั้งสิ้น ๓๐ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐ และมีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อดำเนินการทั้งสิ้น ๑๔,๒๐๑,๒๓๐.๑๙ บาท (คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๘๕ ของเงินงบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๘) มีการดำเนินการโครงการต่าง ๆ หลายแนวทาง เช่น แนวทางการส่งเสริมและสร้างเครือข่ายประชาธิปไตย ได้แก่ โครงการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ แนวทางการพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน การจัดหาครุภัณฑ์ต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในด้านการปฏิบัติงานและช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ แนวทางการวางแผนการพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ โครงการจัดทำแผนพัฒนาเพื่อการบริหารท้องถิ่น โครงการประชุมประชาคมท้องถิ่น แนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ได้แก่

โครงการ...

โครงการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้ด้านภาษีท้องถิ่น โดยการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ และจัดทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ประชาชนได้ทราบกำหนดระยะเวลาในการชำระภาษีท้องถิ่น และทราบข้อมูลข่าวสารการเสียภาษีต่าง ๆ โครงการติดตั้ง /ปรับปรุงระบบเสียงตามสาย โครงการพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตในองค์กร โครงการจัดทำวารสารอบต.หนองสะเดา โครงการติดตั้งและบริการระบบ Wifi ในเขตพื้นที่ โดยดำเนินการปรับปรุงและติดตั้งกล่องกระจายสัญญาณ Wifi เพื่อกระจายสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้ประชาชนในเขตพื้นที่ได้ค้นคว้าหาข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต และพัฒนาความรู้ให้เท่าทันกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน รวมถึงเสริมสร้างความรู้ความสามารถ เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวกยิ่งขึ้น ส่งผลให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการต่าง ๆ ของเทศบาลและมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเทศบาลมากขึ้น

๕. การพัฒนาด้านการศึกษา กีฬา ศาสนา และวัฒนธรรม มีการนำแผน / โครงการไปปฏิบัติทั้งสิ้น ๑๕ โครงการ จากจำนวนโครงการทั้งสิ้น ๑๗ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๒๔ และมีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อดำเนินการทั้งสิ้น ๒,๕๗๒,๒๗๐.๑๐ บาท (คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๔๖ ของเงินงบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๘) มีการดำเนินการโครงการต่าง ๆ หลายแนวทาง เช่น การส่งเสริมการสนับสนุนการศึกษา การส่งเสริมสนับสนุนการกีฬา และนันทนาการ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งการดำเนินโครงการต่าง ๆ ที่ผ่านมามีแนวโน้มจะเป็นการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนกีฬาและนันทนาการ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น วันเด็กแห่งชาติ โดยจัดกิจกรรมวันเด็กให้กับเด็กในเขตพื้นที่ เพื่อเป็นเวทีแสดงออก แลกเปลี่ยน ทำกิจกรรมร่วมกันของเด็ก / เยาวชน ให้อยู่ในสังคมและใช้ชีวิตร่วมกัน รู้รักสามัคคี และให้ตระหนักถึงความสำคัญอนาคตของชาติ โครงการประกวดร้องเพลง โดยดำเนินการจัดกิจกรรมประกวดร้องเพลง เพื่อให้เด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ ได้มีทักษะในการใช้ภาษา มีเวทีในการแสดงออกสามารถพัฒนาทักษะของตนเอง และก้าวไปสู่เวทีในระดับต่าง ๆ ได้ และสามารถเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพอีกทางหนึ่ง โครงการสืบสานประเพณีลอยกระทง โครงการสืบสานประเพณีสงกรานต์ โครงการต่าง ๆ เหล่านี้ธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม ของปวงชนชาวไทยให้ตระหนักถึงประเพณีที่สืบสานมาแต่ครั้งบรรพบุรุษ และให้ประชาชนในเขตพื้นที่ได้ระลึกถึง ร่วมแสดงออกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สืบสานคงไว้ซึ่งประเพณีอันดีงาม สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ประชาชนในเขตพื้นที่ มีจิตสำนึก/ธำรงไว้ซึ่งความเป็นไทย ประชาชนทุกระดับในเขตพื้นที่ได้ร่วมกันสืบสานประเพณี วัฒนธรรม อันดีงามให้คงอยู่และสืบต่อไป

๖. การพัฒนาด้านสาธารณสุข มีการนำแผน / โครงการไปปฏิบัติทั้งสิ้น ๗ โครงการ จากจำนวนโครงการทั้งสิ้น ๑๒ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๓๓ และมีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อดำเนินการทั้งสิ้น ๔๔๖,๐๔๓.๐๐ บาท (คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๖๓ ของเงินงบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๘) มีการดำเนินโครงการต่าง ๆ ตามแนวทางที่กำหนด เช่น การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันและควบคุมโรค การบริหารจัดการด้านสาธารณสุข ซึ่งโครงการต่าง ๆ เหล่านี้ได้รับความร่วมมือ ร่วมใจ จากประชาชนในเขตพื้นที่ ส่งผลให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการต่าง ๆ ที่เทศบาลจัดขึ้น สัตว์เลี้ยงของประชาชน และประชาชนทุกระดับในเขตพื้นที่ได้รับการดูแลป้องกัน ควบคุมโรค และได้รับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเทศบาลเป็นอย่างดี

๗. การพัฒนา...
๕

๗. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการนำแผน / โครงการไปปฏิบัติทั้งสิ้น ๖ โครงการ จากจำนวนโครงการทั้งสิ้น ๖ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓ และมีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อดำเนินการทั้งสิ้น ๙๘๗,๗๔๒.๕๐ บาท (คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๙๘ ของเงินงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๘) มีการดำเนินการโครงการต่าง ๆ หลายแนวทาง ส่งผลให้การแก้ไขและป้องกันสภาพแวดล้อมเป็นมลพิษหรือมลภาวะ ปัญหาขยะมูลฝอย การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเล ได้รับการดูแลเป็นอย่างดี

แบบติดตามและประเมินผล

แผนพัฒนาออบต.หนองสะเดา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘

๗

แบบที่ ๑ แบบช่วยกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นโดยตนเอง

คำชี้แจง : แบบที่ ๑ เป็นแบบประเมินตนเองในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของออบต.หนองสะเดา โดยจะทำการประเมินและรายงานทุก ๆ ครั้ง หลังจากทีออบต.หนองสะเดาได้ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์แล้ว

ชื่อ ออบต.หนองสะเดา อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

ประเด็นการประเมิน	มีการดำเนินการ	ไม่มีการดำเนินการ
ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น		
๑. มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	√	
๒. มีการจัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	√	
๓. มีการจัดประชุมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	√	
๔. มีการจัดตั้งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	√	
๕. มีการจัดประชุมคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	√	
๖. มีคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประชาคมท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	√	

ส่วนที่ ๒ การจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่น		
๗. มีการรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญของท้องถิ่นมาจัดทำฐานข้อมูล	√	
๘. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน	√	
๙. มีการวิเคราะห์ศักยภาพของท้องถิ่น (SWOT) เพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาท้องถิ่น	√	
๑๐. มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น	√	
๑๑. มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	√	
๑๒. มีการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	√	
๑๓. มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น	√	
๑๔. มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา	√	
๑๕. มีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด	√	
๑๖. มีการอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	√	
๑๗. มีการจัดทำบัญชีกลุ่มโครงการในแผนยุทธศาสตร์	√	
๑๘. มีการกำหนดรูปแบบการติดตามประเมินผลแผนยุทธศาสตร์	√	
๑๙. มีการทบทวนแผนยุทธศาสตร์หรือไม่	√	

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว (พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๖๐)
อบต.หนองสะเดา อำเภอสสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ การนำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารและบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๖ การนำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารและบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารและการปกครอง

๑.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา			ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๕๘ (บาท)	๒๕๕๙ (บาท)	๒๕๖๐ (บาท)			
๑	โครงการส่งเสริม และพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวในตำบล	เพื่อเผยแพร่ข้อมูล ด้านการท่องเที่ยว	เขตพื้นที่ หมู่ที่ ๑ และ หมู่ที่ ๖	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ประชาชน ในเขตพื้นที่ ได้รับทราบ ข่าวสารการ ท่องเที่ยว	อนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมถึง มีจิตสำนึก แก่นักท่องเที่ยวหรือ ผู้มาเยือน	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว (พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๖๐)
อบต.หนองสะเดา อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาสังคม สาธารณสุข การศึกษาและศิลปวัฒนธรรม

๓.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา			ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๑	โครงการส่งเสริม การท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์	เพื่อประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชน	เขตพื้นที่ หมู่ที่ ๖	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ปีละ ๑ ครั้ง	อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงมีจิตสำนึก แก่นักท่องเที่ยว หรือผู้มาเยือน	สำนักปลัด
๒	โครงการ บำรุงรักษา “ถนน สายดอกไม้” ทางหลวงชนบท ๓๕๐๒	เพื่อบำรุงรักษาต้นไม้	บำรุงรักษา ดูแล ต้นไม้และดอกไม้	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ปีละ ๑ ครั้ง	อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงมีจิตสำนึก แก่นักท่องเที่ยว หรือผู้มาเยือน	สำนักปลัด
๓	โครงการปรับปรุง ภูมิทัศน์หมู่บ้าน อนุรักษ์แะ	เพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์หมู่บ้าน อนุรักษ์แะ	เขตพื้นที่ หมู่ที่ ๖	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ปีละ ๑ ครั้ง	อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงมีจิตสำนึก แก่นักท่องเที่ยว หรือผู้มาเยือน	สำนักปลัด